

Sołectwo Trzciana

Sołectwo Trzciana

Sołtys: *Płatek Antonina* /tel. 721002882/

Rada Sołecka

- Dudek Małgorzata
- Małek Renata
- Cisło Grzegorz
- Kapinos Małgorzata
- Kuza Dawid
- Jurek Krzysztof
- Krużel Mariusz

Wioska położona w południowej części gminy. 7 km od Mielca, 4 km od rzeki Wisłoki, pomiędzy Wolą Mielecką i Czerminem, ciągnąc się na długości 5 km. Posiada powierzchnię 18,60 km². Pierwsze osadnictwo w tzw. epoce grupy tarnobzeskiej 1200-300 lat przed Chr. czego dowiodły prowadzone prace archeologiczne, podczas których odnaleziono m.in. urny z prochami. Tłumaczenie nazwy wsi pochodzi od „miejsca zarośniętego trzciną”, lub „trzęsawiska” czy „trzęsawy”, jako że rzeczywiście Trzciana leży na gruntach o niskich wodach gruntowych i łatwo jest podtapiana do tej pory podczas ulewnych deszczów, a miejscowy kościół posadowiony jest na 200 palach, o długości 4 metrów i średnicy 30-40 cm każdy.



Pierwsza wzmianka z 10 listopada 1405 roku przy okazji podziału dóbr Tresków h. Gryf, właścicieli dóbr mieleckich pomiędzy braci: Paszkę z Trestczyna i Jana z Gierczyc. W II poł. XV w. własność rodu Mieleckich – Waleriana Mieleckiego. W latach 1578-1581 należała do powiatu sandomierskiego. W czasach króla Stefana Batorego wieś należała do Hetmana Wielkiego Koronnego Mikołaja Mieleckiego, a później m.in. do rodziny Słońskich. W 1608 r. jej dziedzicem był hetman Jan Karol Chodkiewicz, Hetman Wielki Litewski, zaś w XVIII w. dziedzictwo wsi przeszło w ręce rodziny hr. Morsztynów, herbu Leliwa mieszkających w Chorzelowie. W połowie XVIII w. majątności mieleckie, w tym i Trzcianę odkupiła rodzina Ossolińskich zamieszkała w renesansowym pałacu w Zgórsku, zaś na początku XIX w. wioskę nabył niejaki Weber, który zabity został wraz z kilkoma oficjałami podczas rabacji chłopskiej 1846 r. Wówczas to jego brat ukrył się w stogu siana i w ten sposób uniknął śmierci. Po rabacji wspomina się o istnieniu w wiosce folwarków, ale nie ma na to wyraźnych dowodów, zaś na początku XX w. grunty wiejskie nabywane są przez prywatnych „kolonistów”, którzy kupowali ziemię od właścicieli, prawdopodobnie Żydów, wśród których wymienia się Hupke lub Hupka. Pod koniec XIX w. wieś należała do parafii w Czerminie, była położona wzdłuż gościńca i liczyła 187 domów. W jej części zwanej Wychylówka było 9 domów, Podlesiu – 3 i w Wymysłowie 8 domów. W tym czasie w wiosce wraz z wólkami i obszarem dworskim (na terenie obecnej Dąbrówce Osuchowskiej) było 219 domów, 955 mieszkańców, w tym 62 Żydów i 3 protestantów. Posiadłość większościowa obejmowała 940 mórg ziemi i 79 mórg łąk i pastwisk należała w okresie międzywojennym do rodziny Luków. Posiadłość większościowa 238 mórg była własnością księżnej Jadwigi de Ligne. W wiosce był także dworek szlachecki a potem ziemiański, który stał nad rzeczką Wiśnią w paśmie pól, gdzie mieszkali Ćwieka, Pogoda i Wiecherski, a podobno niegdyś dom Pogodów był przeróbką dworskiej stajni. Po drugiej stronie stał spichlerz dworski, a glina do wyrobu cegieł na budowę dworu była wydobywana tuż za rzeczką, przy drodze, gdzie do dziś zachował się staw należący obecnie do Eugeniusza Lesia. Natomiast na polu dworskim w drugiej połowie XX w. zbudowano kościół. Trzciań była wioską wiatraków, do 1939 r. było ich podobno 42, z których do dnia dzisiejszego pozostały dwa.



24 kwietnia 1932 r. w Trzcianie, jak wspomina Franciszek Stachnik, odbył się wiec chłopski z udziałem ponad 6000 osób. W wiecu wziął udział m.in. Wincenty Witos, Roman Gesing i sekretarz ZP PSL adwokat Murkociński. Podczas wiecu atmosfera była tak gorąca, że naprędce sklecona trybuna wraz z Witosem i innymi działaczami chłopskimi osunęła się, ale nikt nie odniósł szwanku. Trybunę podniesiono i Witos dokończył swoje przemówienie. Druga tak ważna wizyta na wysokim szczeblu miała w Trzcianie miejsce dopiero 14 stycznia 1996 r., kiedy to w miejscowej szkole odbył się „Opłatek samorządowy”, w którym poza przewodniczącym Rady Gminy – Józefem Skawińskim i wójtem – Jerzym Łazem, pełniących rolę gospodarzy, udział wzięli m.in. senator Józef Frączek, poseł Andrzej Gąsienica-Makowski oraz polityk Gabriel Janowski.